

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

Ljubljani na dom dostavljen:	in upravljalno prejemani:
celo leto K 24.—	celo leto K 22.—
pol leta 12.—	pol leta 11.—
četrt leta 6.—	četrt leta 5.50
na mesec 2.—	na mesec 1.90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Upravištvu: Knaflcove ulice št. 5, (I. nadstropje levo), telefon št. 84.

Izhaja vsak dan zvečer izvenredni številki in praznike.

Inserati veljajo: petdnevnostna peti vrsta na enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25.—	celo leto K 28.—
pol leta 13.—	pol leta 13.—
četrt leta 6.50	četrt leta 6.50
na mesec 2.30	na mesec 2.30

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka.

Upravištvu: Knaflcove ulice 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Hinavci!

Časi zveze med narodno-naprednimi in med veleposestniškimi poslanci v deželni zbor so že davno minili. Ta zveza spada v preteklost, ta zveza nima za sedanjost nobenega pomena več in zanima samo še zgodovinarje.

Rodila se je ta zveza iz potrebe, a čim se je pokazalo, da ta zveza ni več potrebna in da zahteva slovenska korist, naj preneha, je narodno-napredna stranka to zvezo raztrgala in uničila.

Zveza ni slovenski stvar, prav nič škodovala. Iz nje je izšlo le to, da je dobila narodno-napredna stranka močan vpliv na deželni zbor in da so Nemci dobili enega zastopnika v deželni zbor, kar je bilo za slovensko gledališče obvarovalo pogina. Pač pa se je tej zvezi zahvaliti za pridobitev slovenske meščanske šole v Postojni.

Ta zveza ni bila nemoralna in narodno-napredni stranki se te zveze ni prav nič treba sramovati.

Zdaj, ko je ta zveza že davno prenehala, ko je že mah zrasel nad njo, pa bi jo klerikaleci radi izkoristili. Deset let in dlje so upili zoper to zvezo, sedaj bi radi novič začeli goniti to lajno, ker čutijo, da je začel po celi deželi pihati svež veter...

Hinavci so ti klerikaleci, in komedijanti. Imeli so sami mnogo let zveze z Nemci in dr. Papeža kot izvoljenca klerikalnomesniške večine v deželni zbor. Tedaj jim je ta zveza zelo dišala in kar iz sebe so bili, ko je Janko Kernik, kot zvesti prijatelj in učencev Suklje, zmesal klerikalnem štrebo, ter poklical v življenje drugo parlamentarno koalicio ter klerikalce potisnil v pozicijo onemoglosti. Kako so v tistih časih klerikaleci hrepeli po zvezi z Nemci. Na vse načine, iz lepa in iz grda so se pehali, da bi Nemce pridobili za zvezo s klerikalci. Dr. Šusteršič je celo v »Vaterlandu« proglasil, da je prav, da so Celjani napadli Sokole in proglasili je Celje za »fremdes Gebiet« in klerikalna stranka je tedaj aranžirala v Ljubljani celo izgrede in tisti znani napad na kazino, po katerem so Nemci pisarili, da se je nanje streljalo.

A kaj so klerikaleci šele pozneje počeli, samo da dobe od Nemcev podpore za svoje namene. Pri zadnjih državnozbornih volitvah so klerikaleci in Nemci sklenili zvezo, in Nemci so šli v boj zoper naprednega

kandidata roko v roki s klerikalci. V časih zveze med naprednjaki in veleposestniki je bil dr. Tavčar kandidat za državni zbor. Tedaj so njemu nasproti postavili Nemci svojega lastnega kandidata in šli zanj v boj. Pri zadnjih državnozbornih volitvah pa je bilo videti po ljubljanskih volilnih nemške oklice: Deutsche Wähler! volite klerikalnega kandidata Hansa Kregarja.

In enako je bilo pri zadnjih deželnozbornih volitvah. »Deutsche Wähler« — vsi na volišče za dr. Gregoriča in dr. Ravniharja.

Kako tesna je zveza klerikalcev in Nemcev, se je sedaj pokazalo: Suklje je zmagal s pomočjo Kočvarjev.

Se več! Samo da bi dobili Nemce na svojo stran, so klerikaleci storili črno izdajstvo in dovolili, da se je ustanovila nepotrebna nemška gimnazija v Ljubljani, vsled česar si je vlada potem dovolila imenovati Belarja za deželnega šolskega nadzornika. S tem so Nemci dobili stokrat več vpliva na nemško šolstvo, kot so ga imeli poprej, ko je sedel Barbo v dež. šolskem svetu.

Videli smo nemško-klerikalno zvezo šele pred nekaj meseci, pri volitvah v trg. in obrt. zbornico. Samo vsled izdajškega postopanja klerikalcev se ni posrečilo strngoglaviti Nemcev v eni kategoriji. Raje Nemca, kakor slovenskega naprednjaka, so rekli tedaj klerikalci in si s tem pridobili vročo ljubezen Nemcev.

Tako objeti, tako trdno so danes zvezani klerikaleci z Nemci, da je ljubljanski škof po septembrski tragediji s posebnim pastirskim pismom šel v boj za nemčurstvo in za nemčurško šparkaso. Tekla je tedaj slovenska kri. Mrlič, ranjenec, obsojenec — vse to ni gnilo vrhovnega poveljnika klerikalne stranke. Vzel je v roko sulico in šel v boj za nemčurstvo in nemčurško šparkaso je razpošiljala in razpošiljala njegovo pastirsko pismo po celi deželi.

Tako so klerikaleci zvezani z Nemci danes, v dobi, ko je slovenski narod izpostavljen taki persekuciji, takemu sistematičnemu zatiranju kakor še nikdar. In sprito tej tesni sedaj obstoječi zvezi klerikalcev in nemčurjev, hočejo ti isti klerikaleci soditi politično moralo napredne stranke po pogodbi, ki žedavno več ne velja, ki je žedavno pokopana, in ki v vseh letih svojega obstanka ni povzročila slov. narodu nobene škode, dočim plačujejo klerikaleci

kom. Več let je služboval kot prostak in postal narednik malo predno se je začela francoska revolucija. V revolucionarnih vojnah se je tako odlikoval, da je postal že leta 1793. general. Odlikoval se potem v vseh vojnah, ki jih je imela Francija in postal l. 1804. francoski maršal. Bernadotte je imel največ zaslug, da so Francozi pri Ulmu in Slanem (Austerlitz) zmagali nad Avstriji. Leta 1806. ga je Napoleon povzdignil v knežji stan. Bernadotte je po bitki pri Jeni pognal pruskega generala Blücherja proti do Ljubeka in ga prisilil, da je kapituliral in v odločilni bitki pri Wagramu leta 1809. je upravljal Bernadotte odločil, da so zmagali Francozi nad Avstrijo. Uživaj je kot vojskovodja in kot človek tak ugled, da ga je švedski kralj Karol XIII. posinovil. Avstrija je pač delala na to, da bi mu onemogočila, zasesti švedski prestol, a ni se ji to posrečilo. L. 1818. je postal Bernadotte kralj švedski in norveški! Na švedskem prestolu sede še danes njegovi nasledniki. Od odvetniškega pisarja do pravega kralja — to je pač lepa kariera!

Maršal Massena je bil sin navadnega kmetijskega barantača z vinom. Rojen je bil v Levenu pri Nici. Šole sploh ni videl nobene. Kot deček je služil na neki ladji in v starosti 17 let šel kot prostak k vojakom. Leta 1789. je bil še prostak l.

1793. general. Odlikoval se je v mnogih bitkah in bil sploh eden najznamenitejših vojskovodij tiste dobe. Silno bitko pri Rivoliju 14. novembra 1797. je odločil Massena. 27. septembra 1799. je zmagal nad Rusi pri Curihu. L. 1806. je zavzel Gaeto in pregnal Angleže iz južne Italije. V bitki pri Aspernu je Massena rešil vso francosko armado uničenja. L. 1810. je poveljeval francoski armadi na Španskem in premagal v raznih bitkah Wellingtona. Od tedaj je vsled bolehnosti igral le manjšo vlogo. V priznanje njegovih zaslug ga je imenoval Napoleon za vojvodo rivolskega in kneza esslingškega. Umril je 1817. l.

Murat je bil Napoleonov svak. Rodil se je l. 1771. kot sin malega krmarja. Najprej so ga dali v lemenat, a tam mu ni ugajalo in šel je k vojakom ter postal eden najslavnejših francoskih konjeniških generalov L. 1796. je bil že general. Odlikoval se je v nešteti bitkah na Italijanskem, v Egiptu, na Nemškem, na Avstrijskem, na Španskem, in na Ruskem. Leta 1808. je postal kralj neapoljski. V odločilnih bojih zoper Napoleona l. 1813. si je poskušal rešiti svojo politično eksistenco. Po bitki pri Lipsku je sklenil z Avstrijo pogodbo ter ji obljubil pomoč 30.000 mož zoper Napoleona. Šel je pač v vojno, a storil ni ničesar, ker Avstriji ni zaupal in ker se vendar

Avstrijsko-japonska vojna konvencija.

Petrograd, 24. maja. Listi poročajo, da se je ob priliki bivanja japonskih princv Kunija in Našimota na Dunaju sklenila med Avstro-Ogrsko in Japonsko vojna konvencija, ki je naperjena proti Rusiji. Z ozirom na ta poročila piše znani publicist knez Menšikov v »Novem Vremenu«: Resničnost takih vesti se ne da kontrolirati, ker se takšne pogodbe ne razglase na uličnih vogalih. Takšna stvar se da presojati samo po matematični potrebnosti pogodbe in s tega stališča se mora smatrati, da se je pogodba med Avstro-Ogrsko in Japonsko tudi dejansko sklenila. Ako bi se ta naravna zveza ne bila sklenila, bi zakrivil avstrijski in japonski diplomati velik greh na svojih državah. Rusija nima nobenega poudara smatrati svoje sosedne za tako nespametne, da bi ne videli svojih interesov.

Prevrat na Turškem.

Zaupnica vladi.

Carigrad, 24. maja. V današnji seji senata je minister notranjih poslov Ferid paša prečital program nove vlade. Po kratki debati je senat soglasno sklenil zaupnico vladi.

Carigrad, 24. maja. Vlada je podala v današnji seji poslanske zbornice svojo programatično izjavo. Napoved, da bo z vso strogostjo postopala proti povzročiteljem krvavih dogodkov v Adani, je zbornica vzela z odobravanjem na znanje. Nato se je vnela živahna debata o vladni izjavi. Grški poslanec Bussios je vehementno napadel kabinet, čes da ni tako svobodomiseln, kakor je bilo ministrstvo pred 13. aprilom, ter predlagal, naj se ministri izroči vojnemu sodišču. Bussiosu je predsednik odvzel besedo. Nato je zbornica s 191 glasovi proti 5 votirala vladi zaupanje.

Sultanovo potovanje v Makedonijo.

Carigrad, 24. maja. V vladnih krogih potrjujejo vest, da bo sultan Mohamed potoval v Makedonijo. Kakor je sedaj določeno, bo sultan odpotoval iz Carigrada v drugi polovici meseca julija. Mudil se bo dlje časa v Solunu in bo pri tej priliki posetil v vili Aladini svojega brata odstavljene sultana Abdul Hamida. Mohameda bo spremljal na njegovem potovanju veliki vezir Hilmi paša.

Mohamed V. pri ranjenih vojakihi.

Carigrad, 24. maja. Listi javljajo, da je sultan Mohamed danes v bolnici posetil one vojake, ki so bili pri akciji mladoturske vojske proti Jildiz Kiosku ranjeni. Sultan je ogovoril vsakega posameznega vojaka ter daroval vsakemu srebrno žepno uro.

Radi dogodkov v Adani.

Carigrad, 24. maja. Vali iz Adane je poročal vladi, da je dal zapreti 130 mohamedancev in 95 mohamedancev, ki so na sumu, da so povzročitelji zadnjih krvavih dogodkov v Adani. Danes je bila v Adano odposlana mešana preiskovalna komisija. V Adani sami poslujejo že dve komisiji, ki imata dognati število žrtv in visokost škode, povzročene pri zadnjih izgredih. Kakor trde poročila, je sodišče dosedaj obsodilo že 35 izgrednikov na smrt.

Carigrad, 24. maja. Sodišče je ukazalo aretacijo guvernerja

v Kerkulu, ker je na sumu, da je glavni povzročitelj pokolja v Adani in Marašu.

„Veleizdajniški“ proces v Zagrebu.

Začetkom včerajšnje razprave je predsednik naznanil, da je senat izključil od razprav nad polovico obtožencev, obtožena Čorića pa obsodil na 24 ur samotnega zapora s postom radi »nedostojnega vedenja«.

Na to je bil zaslisan svedok Matija Kukavica, ki je izjavil, da se ne more na ničesar več spominjati, kar je izpovedal v preiskavi. Z ozirom na to se je prečital zapisnik, ki ga je z njim napravil preiskovalni sodnik. Vprašam, če je res izpovedal tako, kakor je zabeleženo v zapisniku, je priča povedal, da mu preiskovalni sodnik po zaslišanju ni prečital zapisnika.

Priča Mile Todorović je izpovedal, da mu je nekoč svedok Turajlić prigovarjal, naj gre z njim prisluškovat pred strokovno šolo, kjer se baje vrše tajni sestanki. On ni hotel iti. Kasneje mu je Turajlić pravil, da se je na dotičnem sestanku govorilo, da morajo vsi ti kraji priti pod Srbijo.

Obtoženci so hoteli reagirati na to izpoved, a jim je predsednik to zabranil, na kar je obtoženec Kačar vzkliknil: »A zame predlaga državni pravdnik smrt na vešalici«. Senat ga je radi teh besed obsodil na dva dni samotnega zapora v temni izbi s postom.

Priča Mile Kalinić ni vedel izpovedati ničesar bistvenega.

Svedok Nikola Rudjenović je izpovedal, da je slišal govoriti, da je obtoženec Kačar nagovarjal nekoga, naj ubije pričo Turajlića. Od svedoka Kukavice je slišal, da ga je obtoženec Radovanović nagovarjal, naj pride v Strmensko šolo, kjer bo sprejet med zarotnike. Na tem sestanku je Radovanović klical: Živila Srbadija in živila Srbija. O obtožencu Kačarju je rekel, da se je nekoč izrazil, da je »stari Franjo dosta graničarsko dobra pogazilo«. Zagovornik dr. Lukinić je konstatiral, da govori priča iz sovraštva do Kačarja, čes, da je svojemu lastnemu očetu priznal, da bo pričal proti Kačarju zgolj iz sovraštva. To bo oče Gjuro Radjenović sam potrdil, kadar bo zaslišan. Ker je svedok med drugim tudi pripomnil, da je Kačar nekaj

LISTEK.

Pred sto leti.

(Dalje.)

Napoleon in njegovi generali so stanovali v škofiji. Na kosilo so bili povabljeni oficirji vseh vrst in tudi en čisto navaden prostak od grenadirskega polka, ki je stražil škofijo. Dne 29. aprila je Napoleon zapustil Ljubljano in za njim so Francozi odkorakali v malih oddelkih, dne 8. maja ni bilo nobenega Francoza več v Ljubljani.

Bonaparte — Bernadotte — Murat! Kako slavna imena. Stari ljubljancje pač niso imeli pojma, kako močje so bili pri njih v gostih, in ni se jim sanjalo, da postanejo iz teh mož čez nekaj let mogočni vladarji in znameniti maršali.

Kaj bi govorili o Napoleonu Bonapartu, ki si je nekaj let po svojem obisku Ljubljane nadel cesarsko krono. Vsak otrok pozna ali bi moral poznati njegovo zgodovino. A njegovi spremljevalci utegnejo biti vsaj širšim krogom nekoliko manj znani in zato ne bo neumestno, če jih na kratko označimo.

Bernadotte je bil rojen l. 1764. Postal je odvetniški pisar in šel v starosti 16. let prostovoljno k voja-

kom. Več let je služboval kot prostak in postal narednik malo predno se je začela francoska revolucija. V revolucionarnih vojnah se je tako odlikoval, da je postal že leta 1793. general. Odlikoval se potem v vseh vojnah, ki jih je imela Francija in postal l. 1804. francoski maršal. Bernadotte je imel največ zaslug, da so Francozi pri Ulmu in Slanem (Austerlitz) zmagali nad Avstrijo. Leta 1806. ga je Napoleon povzdignil v knežji stan. Bernadotte je po bitki pri Jeni pognal pruskega generala Blücherja proti do Ljubeka in ga prisilil, da je kapituliral in v odločilni bitki pri Wagramu leta 1809. je upravljal Bernadotte odločil, da so zmagali Francozi nad Avstrijo. Uživaj je kot vojskovodja in kot človek tak ugled, da ga je švedski kralj Karol XIII. posinovil. Avstrija je pač delala na to, da bi mu onemogočila, zasesti švedski prestol, a ni se ji to posrečilo. L. 1818. je postal Bernadotte kralj švedski in norveški! Na švedskem prestolu sede še danes njegovi nasledniki. Od odvetniškega pisarja do pravega kralja — to je pač lepa kariera!

Maršal Massena je bil sin navadnega kmetijskega barantača z vinom. Rojen je bil v Levenu pri Nici. Šole sploh ni videl nobene. Kot deček je služil na neki ladji in v starosti 17 let šel kot prostak k vojakom. Leta 1789. je bil še prostak l.

1793. general. Odlikoval se je v mnogih bitkah in bil sploh eden najznamenitejših vojskovodij tiste dobe. Silno bitko pri Rivoliju 14. novembra 1797. je odločil Massena. 27. septembra 1799. je zmagal nad Rusi pri Curihu. L. 1806. je zavzel Gaeto in pregnal Angleže iz južne Italije. V bitki pri Aspernu je Massena rešil vso francosko armado uničenja. L. 1810. je poveljeval francoski armadi na Španskem in premagal v raznih bitkah Wellingtona. Od tedaj je vsled bolehnosti igral le manjšo vlogo. V priznanje njegovih zaslug ga je imenoval Napoleon za vojvodo rivolskega in kneza esslingškega. Umril je 1817. l.

Murat je bil Napoleonov svak. Rodil se je l. 1771. kot sin malega krmarja. Najprej so ga dali v lemenat, a tam mu ni ugajalo in šel je k vojakom ter postal eden najslavnejših francoskih konjeniških generalov L. 1796. je bil že general. Odlikoval se je v nešteti bitkah na Italijanskem, v Egiptu, na Nemškem, na Avstrijskem, na Španskem, in na Ruskem. Leta 1808. je postal kralj neapoljski. V odločilnih bojih zoper Napoleona l. 1813. si je poskušal rešiti svojo politično eksistenco. Po bitki pri Lipsku je sklenil z Avstrijo pogodbo ter ji obljubil pomoč 30.000 mož zoper Napoleona. Šel je pač v vojno, a storil ni ničesar, ker Avstriji ni zaupal in ker se vendar

ni mogel odločiti za boj zoper Napoleona. Ko se je Napoleon vrnil z Elbe, je šel Murat v vojno zoper Avstrijo, a je bil premagan. Vsa njegova armada se je razkropila in moral je bežati na Francosko. Po bitki pri Waterloo-u, kjer je bil Napoleon uničen, je Murat poskušal rešiti Neapolj zase, a je bil ujet in 13. oktobra 1815 ga je dal prejšnji neapoljski kralj na dvorišču grada Pizzo ustreliti. Murat je bil brezmejno hraber in sijaen general ter dobra duša. Lahko bi bil dal postreliti in pobesiti kak tučat potentatov, a prizanesel je vsem; ko pa so ti premagani potentati prišli zopet do oblasti, so Murata brez obotavljanja dali usmrtiti.

Muratova vdova Karolina, sestra cesarja Napoleona, se je po tragični smrti svojega moža naselila v Trstu, kjer je živela v vili, ki se še sedaj imenuje »vila Murat«. Umrila je l. 1839. Starejši sin Muratov je šel v Ameriko; tudi mlajši sin se je mudil dlje časa v Ameriki in se živel s tem, da je imel dekleta na hrani, a po francoski revoluciji se je vrnil v Pariz in postal tam senator. Umril je l. 1878. Njegova vnukinja je soproga avstrijskega ministra zunanjih del grofa Goluchowskega.

To so kar mogoče kratke slike onih najznamenitejših mož, ki so prišli l. 1797. z zmagovito francosko armado v Ljubljano.

Ženin Mirko.

Humoreska. Spisal dr. K o r u n.

(Dalje.)

Gospod Mirko je pa še zlasti vsega vpoštevavanja vreden. Li ne? Le pomislite! Milostiva gospa bo postala, ko jo vzame Mirko za ženo. In to je vendar priimek najlepšega zvoka, priimek, ki ne raste za plotom ob cesti. Potem jo bodo gledale Leni, Mara in Lina! Pa kaj gledale? Še same jo bodo milostivo gospo imenoval, rade ali nerade. Imenoval jo bodo, ker tako zahteva višja olika.

Pa kako jih bo vila zavist! Zlasti še, kadar bo Mirko v uniformi nastopil. In po pravici; ker v uniformi je res tudi postaven. Pa da bi ne bil? Tako se ga tesno oprijemlje, da je v njej kakor povit. In kar blišči se od zlahtne kovine. Ni čudno; saj je na njej srebra in zlata za bogve koliko dukatov. Sicer pravi Brlezova Lina, da je tisto, kar si deva na glavo, po vezjenji kadunji podobno. Pa to pravi le iz zavisti, ker njen mož nima takega klobuka. O sablji bi bila pa kratkomočno odveč vsaka pohvalna beseda. Prav vsaka, zares!

Le eno je škoda, da vsak dan ne nosi te imenitne obleke. Toda to pa že pravim, da jo bo moral, potem po poroki, vsekako večkrat obleči. To se bodo jezile Leni, Mara in Lina. Pa naj se le; saj ne brez vzroka.

časa živel z njegovo sestro, se je obtoženec Matijašević izrazil, da ni lepo, da spravlja sramoto svoje sestre pred javnost. To je spravilo votanta Pavešiča popolnoma iz ravnotežja, da je zakričal: »Kako se vedete? To je škandal. Ali mislite, da ste v cirkusu?« Obtoženec Matijašević: »Zgrazam se, da more ta svetok tu razobešati na veliki zvon sramoto svoje sestre.« Tem besedam je pritrjeval tudi obtoženec Oblaković.

Senat je za to Matijaševića in Oblakovića obsodil vsakega v dvo-dnevni samotni zapor v temni izbi s postom.

Odgovarjajoč na izpoved svedo-ka je obtoženec Oblaković rekel, da je trdno prepričan, da je Turajlić ka-kor tudi vsak drugi svetok dobil 100 kron za pričevanje.

Predsednik: Zakaj mu te-ga niste povedali v obraz?

Oblaković: »Hotel sem mu to povedati, a mi vi niste pustili, ker ste mi brez poviada vzeli besedo.«

Za te prostodušne besede je bil Oblaković znova obsojen v dvo-dnevni samotni zapor v temni izbi s postom.

Na to je bil še zaslišan Jovo Mašala, ki pa ni izpovedal ničesar bistvenega.

Dnevne vesti

V Ljubljani, 25. maja.

+ Slovensko društvo v Ljublja-ni nam naznanja, da se na dan 22. maja 1909 sklicani občni zbor ni vršil, ker ni došlo nanj dovolj članov. Vsled tega se bode vršil nov občni zbor v četrtek, dne 3. junija 1909 ob pol 9. zvečer v gostilniških prostori-h »Narodnega doma«. Vspored ostane nespremenjen. Pričakuje se zanes-ljive in polnoštevilne udeležbe, da ne bi ostal tudi novi občni zbor nesklep-čen.

+ Deželnozborske volitve na Štajerskem. Pri večrajšnji volitvi iz slovenske mestne skupine je bil z ve-liko večino izvoljen kandidat narod-ne stranke dr. Kukovec. Dobil je 405 glasov. Njegov klerikalni proti-kandidat dr. Medved je dobil 229 gla-sov. Dr. Kukovec je torej zmagal z večino 176 glasov. To je krasen uspeh, ki je vzbudil presrečno veselje v vseh narodnih krogih. Izid te volit-ve kaže, da ima narodna stranka v slovenskih mestih in trgih mogočno zaslobo, da so ta mesta in ti trgi trdnjave narodne in napredne misli. Kmeta so klerikalci mogli zapeljati in prevartiti, meščana in tržana pa ne, vzlic vsemu velikanskemu napo-ru. Kar je bilo v človeških močeh, vse so storili klerikalci, da bi si pri-borili edini slovenski mestni mandat na Štajerskem, a ves trud je bil za-manj, bili so tepeni.

+ Danes ne vihra na Katoliški tiskarni zvesta. Štajerski klerikalci so namreč pri večrajšnji volitvah v tržki skupini sramotno propadli in kandidat napredne stranke Dr. Veko-slav Kukovec je zmagal z veliko ve-čino proti klerikalnemu kandidatu dr. Medvedu. Dr. Kukovec je pred-sednik »narodne stranke« in klerikal-ci so napeli vse sile, da vržejo »gene-rala« napredne stranke po znanem reku: »Ubij vodjo in četa se bode na vse strani razkropila.« Toda klerikalci so obračali, vrli slovenski trža-ni pa so obrnili ter pognali dr. Med-veda tja, kamor spada. Vse klerikal-ne grožnje in spletke so bile zastoj. Slovensko tržanstvo spodnjestajersko je večraj pokazalo, da zna samo-stojno misliti in se ne da komandi-rati od hujskajočih kaplanov. S ka-kimi sredstvi so šli klerikalni peteli-ni v boj za svojega kandidata, razvi-

di se iz zadnjega »Slov. Gospodarja«, kjer se čita črno na belem: »Nazna-nite nam natančno, kdo bo volil dne 24. maja dr. Medveda in kdo dr. Ku-koveca. Kmetje hočejo poznati svoje prijatelje in neprijatelje. Navedli bomo nasprotno volilce imenoma. — No, tega sedaj ne bode treba storiti, ker itak poznamo vse klerikalne vo-lilce po »knofih«. Vseeno pa je ome-njena grožnja pri današnjih tajnih volitvah značilna za naše klerikalce. Kdo se bode potem še čudil, ako si napredni močje v kmečkih občinah niso upali k volitvi ali so nasprotno volili, ker se jim je pretilo z objavo imen, ako bodo volili napredne kan-didate! Sicer pa je začel tudi sloven-ski kmet spoznavati svoje prijatelje in neprijatelje, kar je pač najboljši dokaz to, da je vkljub vsem klerikal-nim grožnjam in spletkam, vkljub vsemu klerikalnemu terorizmu gla-sovala v kmečkih skupinah dobra tretjina kmetov za napredne kan-di-date. Dočim je večraj zmagal neod-visni in napredni slovenski tržan, ni v kmečkih občinah zmagal kmet, ampak farški terorizem. Vrlim na-prednim spodnjestajerskim tržanom pa iskreno čestitamo k sijajni zmagi. Živio dr. Kukovec!

+ Starostno zavarovanje za-sebnih uradnikov in Slovence! S tem dnevnim redom se vrši v Ljubljani v sredo dne 26. maja t. l. ob pol 9. uri zvečer v salonu meščanske pivo-varne Sv. Petra cesta št. 47 javen shod. Poročata gg. Silvester Šker-bine in dr. Gregor Zervjav. Pred-met zborovanja je odlične važnosti za službojemalce, ki so podvrženi zavarovanju, in njih delodajalce. Uredba in izvedba penzijskega zava-rovanja pa je tudi dalekosežnega na-rodno-političnega in gospodarskega pomena. Trde krivice se gode sloven-skim interesentom pri tej stroki za-varovanja in potrebno je zategadelj, da na javnem shodu dvignemo pro-test proti obstoječim nevdržnim razmeram in zahtevamo zase pravice, ki nam gredo. Na polnoštevilno udeležbo vabi »Narodni odbor«.

+ Renitentna hranilnica. Splošno je znano in priznano, da imajo vse hranilnice značaj dobrodelnosti in človekoljubnosti. Imajo pred seboj vzvišen poklic in namen: podpirati iz svojih dohodkov, oziroma dobič-kov dobrodelne in občerkoristne na-prave. Kakor so torej na eni strani osnovane za to, da manj premožnim ljudem dajejo priliko, obrestonosno nalagati trdo prisluženi denar, tako jim je na drugi strani namen in dolž-nost, podpirati, kadar to po svojih pravilih morejo, dobrodelne in občerkoristne naprave svojega oko-liša, to je tistega ozemlja, od katerega črpajo denar, svojo življenjsko in gospodarsko moč. Po tem vzvišenem načelu, katero edino upravičuje ob-stoj hranilnic, ravnaajo se vse hranil-nice in to je edino upravičen vzrok, da se manj premožni sloji in cesar-ske oblasti poslužujejo hranilnic. Vse hranilnice torej, kadar imajo, dele svoj dobiček v dobrodelne in ob-čerkoristne namene, le nemčurska »Kranjska hranilnica« v Ljubljani, ki se baha s svojimi fondi, noče nič več dati za kako dobro stvar. V zad-njem svojem računskem zaključku za l. 1908 razglša namreč doslovno tole: Da, wie oben bemerkt, die Kri-nische Sparkasse bis auf weiteres keine Veranlassung hat, irgend wel-che Spenden zu verteilen. . . . Pravi torej, da nima povoda, deliti daril, četudi bi to lahko storila, ali bolje, četudi bi to bila njena dolžnost. Za-kaj se je nemčurska »Kranj. hranil-nica« na to stališče postavila, ni tež-ko uganiti. Slovencem je tako bila načeha. Četudi ima ves denar od Slo-

vencev, vendar je za slovensko stvar tako malo dajala, da o tem ni vredno govoriti. Milijone je darovala za nemške namene, za slovenske pa le nekaj kronic, samo, da bi nam oči za-mazala in usta zamašila, da bi ne go-vorili, da nam je nemčurska šparka-sa prava mačeha. Toda, ako bi se mi Slovenci postavili na stališče, da od nemčurske »Kranjske šparkase« ničesar ne maramo, vendar morajo to iz-vedeti tisti slovenski kmetje, ki so njeni vlagatelji, da bodo vedeli, da Slovencem ni pričakovati nobene podpore od nemčurske »Kranjske hranilnice« v Ljubljani. Ako pa nem-čurska »Kranjska hranilnica« noče ničesar dati, a vendar želi, da bi jo Slovenci podpirali, to ne bi smela ža-liti našega naroda na tako nesramen način, kakor je te dni storila. V du-najškem strokovnem hranilničnem listu imenuje njen pisatelj nas Slo-vence »sittlich minderwertige Krea-turen« in dalje pristavlja dobesedno: »Dass sie (namreč nemčur. »Kranj-ska hranilnica«) aber ihre Feinde am eigenen Busen nicht weiter näh-ren wird.« Tu namreč misli nas Slo-vence. Smatra nas torej za npravo manjvredne kreature in gade, kate-rih ne bode gojila na svojih prsih. Tako globoko nas Slovence zaničuje nemčurska »Kranjska šparkasa! — Ravno narobe, na naših prsih je vzrasla in zato bi jo mi, ker nam je nezvesta, morali zaničevati. Vse, kar je dozdaj storila, storila je zato, da nam škoduje. V dotičnem poročilu pravi njen nemčurski zagovornik sam, ki je strasten nemški naciona-lec, da je nemčurska »Kranjska špar-kasa« samo zato odpravila zastav-ljalnico, da ne bodo tisti ljudje, ki so ji šipe pobili, mogli ničesar več pri njej zastaviti. Ona se torej hoče na tak način maščevati. Pa saj mačeha ne more drugače postopati. Nem-čurska »Kranjska hranil.« v Ljub-ljani noče torej ničesar več dati iz svojega fonda in to samo zato ne, da ne bi tudi Slovenci kake drobtinice dobili. Slovenci ne smejo nič več do-biti in mi smo prepričani, da bo naša mačeha besedo držala. Zakaj nem-čurska »Kranjska hranilnica« je sklenila, in to razglša v svojem le-tošnjem računskem zaključku, nam-reč, da bo delila darove le tistim, ka-teri so ji zvesti ostali. Kdo pa je dan-es nemčurski »Kranjski hranilnici« zvest, to je, koga ona s tem misli? Ona misli s tem le Nemce ali nemčur-je. Le Nemci so ji na sru, za Nemce in Nemčurje je dozdaj živela in delo-vala, naravno je torej, da bodo nje-nih dobrot v bodoče, kakor do zdaj, deležni samo Nemci. Nemčurska »Kranjska šparkasa« je zvesta Nem-cem, in to je tista zvestoba, na katero ona sama apeluje. Iz vsega jasnovidi-mo, da je »Kranjska šparkasa« emi-nentno nemčurski, to je protisloven-ski zavod, česar ona sama v javnosti, pred Nemci ne taj, da posejše le nemške tendencije v naši deželi, a nad nami Slovenci se s tem mašuje, da za slovenske namene ne bode dala več niti vinarja. Mašuje se nad nami s tem, da nas pred celim svetom imenuje »kreature«. (Glej »Österr.-ungar. Spark.-Zeitung« št. 19).

+ Kdo pomaga nemčurski »Kranjski hranilnici«. Opetovano smo pisali, da so tuji zavodi pomaga-li nemčurski »Kranjski hranilnici«, ko je bila v hudih stiskah. Konstatu-vali smo na podlagi računskega zak-ljučka, da se v njem nahajajo posa-mne vloge po 200.000, 150.000 in 100.000 kron in da teh vlog ni napra-vil kak domačin, ampak kak tuji za-vod. In nismo se motili. Nemčurska »Kranjska hranilnica« se je v smrtni stiski obrnila od drugih nemških hranilnic, naj ji začasno pošljejo vloge.

sten se je slišal zamolkel odmev. Pr-veemu emoku pa je drugi sledil, dru-gemu tretji, četrti in to kar pod mi-zo ter bogve, kdaj bi bilo tega pod-miznega emokanja konec, ko bi se ne bila nenadoma odprla vrata, med vrati pa kakor angelj pokore prika-zala stara Ambroška.

»Mirko! Gospod Mirko!« je za-jaskala, in se delala, kakor da bi sa-po lovila; »to je pa vendar preveč, kaj vse se drznete početi z našim nedolž-nim dekletom!« Več pa od navidez-nega ogorčenja ni mogla; curek pri-hlinjenih solza se ji je ulil iz oči in glasno je zaihtela.

Mirko pa se je prestrašil do mozga. S tako naglico se je vzravnal izpod mize, da je z glavo treščil ob rob in mu je zatekla bula na čelu. Vendar od strahu bolečine ni čutil; od samega strahu pa tudi ni čisto nič mislil, tako da mu je izza zobov-ja ušel silno usodepoln medklic.

Namreč ko se je Ambroška do-volj naihela in spet toliko prišla do sape, da se ji je izvil iz prsij vzdih, združen z gorupim ohtikom: »Kdo bo pa naše nedolžno dekle še jemal v zakon, ko ji vi dobro ime kradete s takim ravnanjem!« tedaj je Mirko, vsak prevdarek zgubivši, nepremi-šljeno bleknil:

»Jaz! Nikdo drugi!«

(Dalje prihajajo.)

To se je tudi zgodilo. Nemške hranil-nice so poslane velike zneske po 250.000 K in tako si je razlagati po-stanek tistih ogromnih vlog, izkaza-nih v računskem zaključku. Da je to istina, potrjuje nam to samo ravnateljstvo, katero se v bilančnem poro-čilu takole zahvaljuje: »Wir danken nicht minder auch den befreundeten Schwesteranstalten und Bankinsti-tuten, die uns zur Seite standen.« Te vloge, ki jih je »Kranj. hranilnica« dobila od nemških posestrim, pa so le začasne, ker se vloge obrestujejo le po 4%. Potem bodo vloge pri nem-čurski »Kranjski hranilnici« še bolj padle.

+ Še ena beseda o sežgani ce-sarski zastavi. »Laibacher Ztg.« in večrajšnji »Slovenec« beležita z vsro resnostjo vest, ki jo je jima poslal načelnik predsedstvene pisarne pri de-želni vladi grof Künigl, da je cesar-sko zastavo na Zoisovi hiši vnel elek-trični tok in da je vsled tega izklu-čen vsak sum, da bi bila zastava na-menoma sežgana. V nasprotju s to vladno konstatacijo pa vzdržujemo mi v vsem obsegu svojo trditev, da je bila cesarska zastava zapaljena ne po električnem toku, marveč po človeški roki. Da je ta naša trditev utemeljena, pričajo nam izpovedbe cele vrste strokovnjakov, ki izključu-jejo vsako možnost, da bi mogel za-stavo zažgati električni tok telefon-skega ali brzojavnega omrežja. Naj se častita »Laibacher Ztg.« in »Slo-venec« v bodoče preje informirata pri strokovnjakih, preden bosta pri-občila kakšno slično »uradno vest« o električnem toku. Grof Künigl je morda kapiceteta na raznih poljih, na polju elektrike pa se, kakor se kaže, ne odlikuje s posebnim zna-njem. Čujemo, da so v deželnovladni palači zelo nervozni radi zgorele ce-sarske zastave. Jim radi verjamemo. No, lahko se zgodi, da bodo postali še bolj nervozni, če bodo skušali še na-dalje na tako neroden način to afero »zatušati«!

+ Skrajna podlost. V nemških nacionalnih listih, ki jim načeluje nesramni »Grazer Tagblatt« in se ži-ve zgolj od obrekovanja, je bilo te dni čitati zopet vse polno lotic o fe-sih. Tu se obrekuje na skrajno žaljiv način naše mladine in celo naši pro-fesorji. Podtikajo se jim hudobno najbolj žaljive stvari in se sumničje tako, da se čudimo kako to, da še ni uvedel znani ljubljanski drž. pravd-nik »veleizdajski proces«. In vse to zaradi noče nedolžnih fessov! Ali ome-jeni nemški obrekovalci ne vedo, da je fes pokrivalo precejšnega dela av-strijskih državljanov, ali ne vedo, da je fes pokrivalo c. kr. avstrijskih re-gimentov. Ali so mari ti manj vredni kot nemški? Jeli znano tem podležem, da nosijo v Celovcu in Beljaku dijaki burševske čepice s prusko trikoloro. In ondodni dež šol. svet ne gane s prstom, čeprav se s takim opičjim pokrivalom ne pokriva noben drug državljani kot zapit nemški burš, in burševske čepice s nemško trikoloro dosejati tudi še niso noša kakega polka. In ob disciplino na slovenskih zavodih se to revše obregne. Disci-plina na slovenskih zavodih je narav-nost vzorna, svetovno znana je pa ne-disciplina na nemških zavodih. Čudi-mo se le, da naš slavni dež. šolski svet vidi pri slovenskih srednješolcih vsa-ko malenkost, celo trobarvna vrvice, s katero je prevezan zavoj ga ženira. In vendar so to uradno priznane kranjske deželne barve, zaradi kate-rih se sumničimo panslavizma, vele-izdajstva itd. Veržič v nemških in celo pruskih barvah, z raznimi okra-ski. — Bismarek, nemški orel, različ-ni drugi nemški znaki — pri nemških gimnazijah in realcih pa ne vidi in jih tudi ne prepove! — In ker smo že pri deželnem šolskem svetu, stavimo, še enkrat vprašanje, kaj bo slednji napravil s pangermanskim, zamor-skim oboževateljem dr. Otto Jaucke-rem, c. kr. avstrijskim profesorjem, službujočim na slovenski gimnaziji v Ljubljani. Gotovo bode ta kazinot za-radi svojih z nemškim duhom prepo-jenih »Reisebilder« in zaradi obreko-vanja bele Ljubljane prejel častno pohvalo. — Nemcem pa svetujemo, da ventilirajo malo bolj kazinotske prostore (že vedo zakaj!) in jih opo-zarjamo na znani nemški izrek: »Wie der Schelm ist, so denkt er auch von den andern.«

+ O razširjajoči se protivojaški propagandi na Češkem piše »Dan-zer's Armee-Zeitung« ter naglaša, da more proti tej propagandi z uspehom nastopiti samo častnik, »der abge-sehen von Menschenkenntnis auch über ausreichende Kenntnis der Sprache seiner Mannschaft verfügt«. To je dragoceno spoznanje, ki pa žal še ni prišlo do veljave pri merodaj-nih vojaških krogih. Tu še vedno ve-

lja star običaj, da se k slovanskim polkom dajejo taki častniki, ki so docela nevešči jezika, ki ga govora-jojaki. Posledica tega je, da med mo-štvom in častniki pri takih polkih nikjer ne vlada tisto soglasje, ki bi bile sicer potrebno, in to samo radi tega, ker si vojaki in častniki stoji tuji nasproti in ne razumejo drug drugega. Le pogledjmo naše domače polke na primer št. 17. ali 87., kjer so od prvega do zadnjega vojaka sami Slovenci. In častniki? To so sami Nemci in Madžari, ki nimajo niti poj-ma o slovenskem jeziku! Slično ka-kor pri nas je tudi pri Čehih. In po-tem se merodajni krogi jeze in ču-dijo, da se na Češkem tako nevarno širi protivojaška propaganda! Od-prite oči, gospoda, in ravnajte se po nauku svojega vojaškega strokov-nega lista, ki pravi, da je najvspeš-nejše sredstvo v borbi proti antivo-jajski propagandi, ako so častniki po-polnoma večji jezika svojega moštva.

+ Značilno! Pri vojaški baklja-di v proslavo bitke pri Aspernu pre-tekli petek je vladni policijski urad-nik aretirai na Bleiweisovi cesti vo-jaka II. stotnije 27. pehotnega polka Tiefengraberja, ker je davil nekega dijaka in pri tem kričal: »Verflucht der krainischer Hund, ich werde dir eine geben, dass du krepieren wirst«. Tiefengrubarja, ker je davil nekega jakov, ki so glasom sodnega akta Vr IX 970/8 dne 20. septembra l. l. streljali na Slovence. Ta Tiefen-graber je glasom pravkar citiranega akta javil poročniku Mayerju, da ga je zadel kamen, nakar je poročnik Mayer dal ukaz — vojakom streljati. Pa se ljudje čudijo, da nič ne pišemo o tej bakljadi!

+ Živi od naroda, a dela zoper narod. V nekem predmetju ljubljans-kem, kjer se največ zvonov izdeluje, pripetil se je obžalovanja vreden slu-čaj narodne mlačnosti. Tu živi trgo-vec, ima sicer nemško ime, ali je Slovenec in odjemalci so mu sami Slovenci. Trgovina mu gre dobro in mož je že petičen, je že matador. Nekega dne je prišel nekdo pobirat članstvo za »Sokola«. Moža ni bilo doma, pa je žena plačala članarino borih 6 K. Ko mož pride domu, rekel je da on ne da za »Sokola« nič. In res je zahteval onih 6 K nazaj in jih je tudi dobil. Njegov uslužbenec pa je član »Sokola« in je plačal članarino. Gospodar to izvedevši, zmerjal je uslužbenca rekoč, da naj denar za kaj drugega porabil. To ni prav. Slovenci morajo podpirati svoja društva. A taki trgovci naj vedo, da je najbolje, ako njihov uslužbenec zahajajo v so-lidna narodna društva, ki jim nudijo izobrazbo in razvedrilo.

+ V odbor »Naprednega gospo-darskega in pol. društva za logaški okraj« so izvoljeni ti-le gg.: Julij Le-nassi, Iv. Rihar in Iv. Marinko iz Gor. Logateca, Iv. Siherl, Fr. Hodnik, Fr. Korenčan, Jos. Brus in Iv. Sem-rov iz Dol. Logateca, Iv. Trček iz Medvedjega brda in I. Čuk iz Zibers.

+ Iz poštne službe na Štajer-skem. Asp. L. Kreisler je imenovana za poštno oficijantinja II. razreda v Slov. Bistrici; aspirantinja L. Rotter in Zinnauer pa za poštni oficijan-tinji I. razreda in sicer prva tudi v Slov. Bistrici, druga v Ivnicu.

+ Iz šolske službe. Namesto prostovoljno izstopivše učiteljice na Jesenicah Marije Zhorzky pl. Zhorze je imenovana kot začasna učiteljica Cec. Vilman.

— »Sokol I.« priredi v nedeljo 4. julija 1909 svojo II. javno telovad-bo, spojeno z veliko ljudsko veselico na prostem v prid »Sokolskega do-ma«. Ker imenovano društvo le eno letno veselico priredi in to v večjem obsegu, se vsa narodna društva na-prosijo, da se ozirajo na imenovani dan. Veselični doseki »Sokola I.«

— Slov. pevsko društvo »Ljub-ljanski Zvon« opusti na dan 6. junija t. l. nameravano vrtno veselico v »Sviciariji« in to vsled stavbnih zap-rek; vršila se bo torej ista 4. ozir. 11. julija t. l.

— Električna cestna železnica. Iz občinstva se nam piše: Obrača-mo se tem potom do slavnega obč. sveta s prošnjo, naj nam s svojim posredovanjem izposluje nekatere premembe pri električni cestni že-leznici. Naše želje se dajo formulir-ati v treh točkah: 1. Električna cestna železnica naj bi kakor v prejš-njih letih od 1. maja dalje tudi le-tos in v prihodnje začela zjutraj vo-ziti ob pol 6., seveda ne da bi imeli železničarji vsled tega škodo; 2. ker so na progi od rotočva do Vodmata veliki zavodi, šole, bolnice, vojašni-ce itd. naj bi bila ta proga glavna, ali pa naj se uvedejo alternativni direktni vlaki od južnega kolodvora v Vodmat, že zaradi bolnikov, ki jih je vendar silno težko prenašati od enega voza na drugega; ker so raz-dalje med postajami kratke, naj bi se pri vsaki drugi ali vsaj pri vsaki tretji postaji začele cone. — Več prebivalcev Poljan, Sv. Petra pred-mestja in Vodmata.

— »Gostilničarska zadruga« je v odboru že pred dvema letoma skle-nila uvesti delavni red v gostilniški

Okrog tega točišča so se sukale Katinkine misli. Mirko je pa pridno zahajal k Ambroški v gostilno; pa ne tolikanj zaradi gostilničarkine hčer-ke, kakor zaradi dobre pijače. Ka-tinka mu je bila ljuba in draga samo, ker mu je vstrajno delala družbo. Nič več in nič manj.

Toda pripetil se je dogodljaj, ki je to razmerje korenito premenil. Ali na dobro ali na slabo, o tem ugotibi ni naša naloga, čeprav bi znabiti ne bilo težko dognati resnice.

Bilo je namreč nekega deževne-ga dne, ko je kar curkoma lilo iz oblakov. Niti čez prag se ni moglo; kaj li, da bi kak pametnik mislil na šetnjo. In tako tudi Mirko ni mislil; rajše je sedel pri Ambroški v gostilni ter praznil četrta za četrto. Pri kap-ljici dobrega vina, je menil, se naj-lajše pretolče pusto vreme. In znabi-ti ni sodil napačno; zlasti če se pomi-sli, da je tik njega Katinka sedela in pletla. Sicer nje ni smatral ravno bi-stvenim delom svoje zabave, pa ven-dar mu je bila potrebna, da se je z njo razgovarjal. Kajti z vsako četr-tinko je rastla tudi njegova zgovor-nost. Nazadnje ni mogel niti ono ped časa molčati, kadar mu je tekla po vina in je sam ostal v sobi. Ker pa tedaj ni imel za pomenek nikogar, je govoril sam s sabo ali si je pa kako okroglo zaživžgal.

Pri sedmi četrtniki pa že ni bil

samo zgovoren, marveč tudi mehak je postal in ljubezni navdahnjen. To se je dalo sklepati iz njegovih mokrih pogledov, ki so veljali Katinki, in pa po tem, da je večasih pogladil njeno belo ročico. Toda to je bilo pa tudi vse in pri tem bi izvestno ostalo, ko bi slučaj ne bil nanesel drugače.

Služaj je bil pa nanesel tako-le: Ko je Mirko ponovno posegel po Ka-tinkini roki, je zadržela Katinka in roka se ji je stresla, da ji je iglica, s katero je pletla, padla pod mizo. Zato se je priklonila, da bi jo bila pobra-la. Pa tudi Mirko se je sklonil ter prak-skal s prsti po tleh, da bi iglo ugra-bil. Pri tem se je pa tako približala Katinkina kodrasta glavica Mirkovi plešasti glavi, da so Katinkini svi-leni laski počsegetali Mirka po rak-skavem čelu. To je pa Mirka silno prijetno pogrelo tam doli v sru. Kar pamet je izgubil od same ljubezni in iz zdravega uma je prišel; ker samo tako je umeti dejanje, ki je učinil. Nakrat je prijel Katinko z obema rokama za lica ter nagnivši jih k se-bi — sicer nasilno ni ravno ravnal, to moramo njemu v čast pripoznati, ker Katinkin obraz se je kolikor to-liko že sam od sebe k njemu nagibal — je tlesnil na njene rožnate ustni-ce gorek poljub. Pa kakšen poljub! Pravecati emok je bil to, kar ji je na usta pritislil, ker emoknilo je, kakor če vržeš počeno žogo v vodo, in od

obrti. Sedaj je stvar po odobrenju obrtne oblasti in obrtnega nadzorništva dobila veljavo.

»Narodno zavedne občine« dobi še vedno v prekrasni dolini, ki se razteza od Krške vasi do Novega mesta. Kamorkoli se ozre oko, povsod ti odseva krasota dolenske narave. Toda če greš skozi katerokoli vas te nad 50 km dolge doline, nikjer ne dobiš tega, kar poželj slovensko oko, posebno po 20. septembru dalje. Mislim namreč, samoslovenske občinske deske. Povsod vidiš deske s tistimi nemškimi spakedračkami, kakor n. pr. Bušeca vas = Puschendorf, Črnača vas = Scherndorf, Potivrh = Potendorf, Brusnice = Wrussnitz itd. Ne čudi bi se temu toliko, ako bi bilo to v kakšni od vsega sveta odrezani gorski občini; toda da je tako v bolj-ših občinah, to moramo imenovati pravo narodno brezbriznost. Občinski odbori naj store brez odlašanja primerne sklepe.

Ciril - Metodova podružnica v Metliki je imela 19. t. m. letni občni zbor, ki ga je z lepim nagovorom in zahvalo delavnemu odboru otvorila predsednica ga. Josipina dr. Weiblova. Stevilo članic, ozir. članov je naraslo od 112 na 122. Odbor je imel 4 seje, ter je priredil veliko veselico. Glavni družbi se je odposlalo okoli 1000 K. V novi odbor so bile izvoljene: gospa Josipina dr. Weiblova za predsednico, gospa Lili Guštinova za podpredsednico, gđe. Pavla Fleischmanova za tajnico, gospa Vilma Predaličeva za blagajničarko, gospa Amalija Morelova in gđe. Ema Salokarjeva teh namestnic. Odbornici sta ga. Karolina Fuxova in Amalija Sturmovna, teh namestnika gđe. Tilka Trampuseva in g. Toni Rajner. Preglednika računov sta gg. Zdravko Novak in Rajner st. namestniki pa gđe. Rada Gerbecova in ga. Klementina Vukšiničeva. Zastopnika za glavno skupščino: gospa Katina Guštinova in g. dr. Weibl. Podružnica priredi meseca avgusta veliko veselico.

Uboj v Črniku pri Veliki dolini. V nedeljo, 9. maja je bilo v Črniku cerkveno prošenje. Radi tega se je zbralo več ljudi pri Stefanu Galiču, ki je točil vino pod vejico. Ko so se fantje in dekleta nabrali nekoliko preveč vinske kapljice, so odšli vsak za se, oziroma v gruče. V Močnikovem jarku so pa naletele nekatere gruče slučajno druga na drugo. Pri tej priliki je vprašal Janez Hostnik iz Gaja Jureta Žerliča, kako je kaj. To se je pa Žerlič tako zamalo zdelo, da je priložil Hostniku tri gorke zausnice, katere je Hostnik mirno pretrpel in se je skušal se smejeti. Ko je pa kaj nato prišel s palico v roki zraven se Martin Ciglar, je odprl Hostnik svoj žepni nož, pa ga zopet zaprl in spravil, ko je vrgel Ciglar palico od sebe. Hostnik je odšel lepo naprej, da bi se izognil pretepu ali vsaj besedičenju, toda priskočil je za njim Miko Ciglar in začel pretepati Hostnika, ki je prestregel vse udarce z levo roko, da ni dobil udarcev po glavi. Medtem so obstopili Hostnika tudi še Martin Ciglar, Jure Žerlič in France Novoselec. Eden izmed teh je smil Hostnika z roko v hrbet, da je padel naprej in se oprl na roke, ko je hotel vstati, je dobil drugi sunek v hrbet, da je padel zopet na roke. Medtem je zadobil na levi roki tudi nekoliko vbodljajev z nožem, drugi pa so ga tepli in bili vsenapretek. Ko je toča udarcev nekoliko pomehala, je potegnil Hostnik iz žepa svoj nož, ga odprl in zamahnil proti svojim napadalcem, ki so ga še vedno bili. Takrat je prišel z raven France Skvarč, ki je priskočil Hostniku na pomoč in pregnal napadalec, toda tudi on je dobil par vbodljajev z nožem. Z napadalci vred j. zbežal tu Martin Ciglar, ki se je pa zavlekel le s težavo kakih 50 korakov daleč, ter obležal in umrl vsled izkrvavitve, kar mu je bila prerezana ena glavnih žil.

Iz Sentpetra pri Novem mestu. Prejšnjemu daccarju v Sentpetru Josipu Piškurju so metali ljudje polena pod noge, pa tudi sedanjemu daccarju Jožetu Blancu se ne godi bolje. Ko je prišel na velikonočni ponedeljek zadecat k Antonu Teropčiču pod vejico, so ga napadli Anton in Jurij Teropčič, Gašpar Košljari in Janez Jerman, ga suvali, psovali, mu prebrnili sod, na katerem je imel knjige in zaznamke in ga izsuvali iz kleti. Sodišče bo baje odločevalo o tem, če je tako početje dopustno ali ne.

Iz Dramelj v celjskem okraju. Zupnik Franc Ogrizek je prejšnjo nedeljo kandidat »Narodne stranke«, zlasti pa učitelj kot liberalce, na prižnici kakor že ponavljalno tako hudo napadal in jih zdelaval, da so se poslušalci kar ogledovali, in g. nadučitelj kot orglavec, koje-mu je že večkrat presedalo, je orgle zaprl in zbežal s kora, in tako je drugi del tiha maša bila brez spremljevanja orgel. Čeravno pa je ta zupnik Ogrizek še od poprej in tudi tukaj skraja občežnani trdovratni

svoje glavne, ki je hotel s svojo trmoglavostjo vse zmagati, da mu ni lahko enacega najti, se je moral v Dramljah med bolj omikanimi pravilci takoj vdati, ter se ne ž njimi šaliti, zato je slutil, kaj ga čaka! in prekalil je vse obdolženje naenkrat na prižnici, ter g. nadučitelja in organista za odpustanje prosil, da je ta hotel službo organista zopet opravljati. — Kdo drugi je kriv, da se včasih kak duhovnik preveč povzdigne, ki hoče vse ustrahovati in prevladati, nego preboječi in lahkoverni farani. A kako težko je potem za njega in druge nove farane, ki niso vajeni se od duhovnika v vseh »posvetnih« rečeh popolnoma vladati dati.

Nesreča na železnici. Železniški mojster Holovirek v Celovcu je stal na vstopilni deski nekega tovornega voza, ko je pretegnil vlak. Vsled ne-nadnega sunka je omahnil in padel na tir. Odrgralo mu je obe nogi pri stegnu. Odnegli so ga v bolnico, kjer bo po izreku zdravnikov bržkone grozni poškodbi podlegel.

V železniškem vozu je umrl v soboto med vožnjo v Gradcu na progi med Felbachom in Gradcem 4letni sin veleposestnice Ter. Pendl iz Feldbacha. — Deček se je doma opek-l, vsled česar ga je domači zdrav-nik poslal v Gradec. Vsled hudih bolečin pa je umrl v vozu že med vožnjo.

Solo za odrasle slepce je dovo-lila ogrska vlada v Zagrebu. Spre-jemali bodo zastoj odrasle slepe moške in ženske in jih učili brati, pisati in izvežbali v praktičnem delu, s katerim si tudi slepec služi lahko svoj kruh. — Sola je velike važnosti, ker so dosedaj vsprejemali navadno le mlade in so bili starejši ali pozneje oslepel brez vsake po-moči izročni izključno skrbstvu so-rodnikov ali javni dobrotelnosti.

St. pavelska godba bo koncer-tirala na Binkoštni pondeljek po-poldne ob 4. uri v kolodvorski restav-raciji g. Stribarja v St. Petru v Sa-vinski dolini. Na vsopredju so tudi priložili Aljažev in dr. Schwa-bovi zbori.

Požar v Trstu. Pod Škedenjem pri Trstu so se užgali v ponedeljek neznano kako, odkrite in pokrite lo-pe za opeko in veliko leseno skla-dišče 60x10 m lesnih tvrdk E. Segre in Moseoni. Kljub takojšnji pomoči so lope in skladišče popolnoma zgo-rele. Poškodovan je bil en ognje-gasec. Škoda znaša najmanj pol mili-jona kron, ki pa je pokrita z zavaro-valnino.

Nemška pivovarna v Lescach lovi — tako sobotni »Gorenjec« — že se-daj odjemalce in ponuja pivo nekoliko ceneje kot domači pivovarnarji. Ne glede nato, da se ne ve kakšno, da bo to pivo, je nedopustno, da bi gorenjski gostilničarji prodali za par vinar-jev svojo narodno dolžnost in opustili dobro slovensko Auerjevo ali češko akcijsko budjeviško pivo. Končno naj bi dotični, katere bi kljub temu zape-ljali ti vinarji, vendar tudi pomislili, da nismo vsi tako slabi narodnjaki kot oni, in da vemo, kaj nam je storiti.

Zdraviliška pristojbina v Gra-dežu znaša za osebo, če ostane tam do 8 dni 3 K, do 16 dni 5 K in nad 16 dni 6 K. Družine z več nego štiri-imi člani plačajo tudi če ostanejo dalj kot 16 dni za osebo le po 5 K. Pri-stojbino pobirajo gospodarji, ozir. go-stilničarji ob odhodu gostov in so zanj zdraviliški blaginji odgovorni.

Rečni čuvaj v Čatežu je postal bivši paznik državnega sveta ob sav-skem obrežju Martin Vogolin.

Sirov delavec. Mih. Severino, delavec lastnika mizarske delavnice v Gorici A. Černeta, je zahteval povišanje plače. Ker mu je gospodar prošnjo za-vrnil, je potegnil sirovež iz žepa samo-kres in ga petkrat ustrelil. Zadele so tri kroglice, vendar ne smrtno. Severina, ki je takoj nato pobegnil, so dohiteli še na trgu, ga prijeli in zaprli.

Obrtno-nadaljevalna šola v Smor-tnem pri Litiji ima za dobo 1909—1911 sledeče gospode v odboru: Leop. Host-nik, župan, kot predsednik, Mat. Ri-har, dekan, kot zastopnik učne uprave, E. Drčar, blagajnik in zastopnik dež. odbora, J. Razboršek, trgovec, kot zastopnik trg. in obrtne zbornice in A. Verbasi in Fr. Jeriha kot zastop-nika obrtnikov. Vodja šole je M. De-belak, nadučitelj v Smartnem.

Ženska Ciril-Methodova podruž-nica na Jesenicah je imela včeraj dne 23. t. m. v Višnarjevi restavraciji (»Golica«) I. letni občni zbor. Zboro-valke je pozdravila predsednica gospa Višnarjeva, na kar sta poročali tajnica in blagajničarka. Vrtarica gđe. Angela Rekarjeva je v lepih besedah nav-duševala zborovalke k vztrajnemu, po-žrtvovalnemu delu. Potovatelj učitelj glavne družbe Ante Beg je v daljšem govoru razlagal pomen in potrebo obrambnega dela. V odbor so bile vo-ljene večinoma dosedanje moči in si-cer: predsednica ga. Marija Višnar-jeva, podpredsednica ga. Apolonija Vokova, tajnica ga. Micika Pšeni-ca, namestnica ga. Terezija Vizja-kova, blagajničarka ga. Adela Balohova, namestnica ga. Marija Mesar-

jeva; odbornice: gđe. Angela Rekar-jeva, ga. Marija Klinarjeva in ga. Josipina Podpačeva; namestnice go-spe: Marija Krivčeva, Marija Jera-ša in Matilda Ham. Pregledovalki rač-unov gđe. Rozika Klinarjeva in ga. Ana Bokalova. Delegatinji za glavno skupščino ste gospa predse-dnica in gđe. Angela Rekarjeva. Je-seniška podružnica je vzor ženskih po-družnic. Članic ima nad 50, med temi 7 ustanovnic. Prvo leto je imela kron 1221:80 K dohodkov. Požrtvovalne člani-ce skrbijo posebno lepo za ondtni otroški vrtec ter so priredile lani Mi-klavžev večer z obdarjenjem vseh otro-čičev.

Izlet kamniške podružnice S. P. D. v Bistrici je bil naznanjen po li-stih na včeraj in plakaturam po vseh vogalih v Kamniku. V plazinski koči v Bistrici je bilo vse pripravljeno za izletnike. A koliko jih je prišlo? Celi-de osebi, a vsi drugi Kamničanje so s podružničnim odborom vred ostali doma za pečjo. Osrednji odbor S. P. D. je preskrbel za izletnike jed in pi-jačo. Ker izletnikov iz Kamnika ni bilo, bi društvo imelo precejšnjo izgubo, ako bi Kamničanov slučajno ne nado-mestilo 15 Ljubljancanov. Brez kome-n-tarja!

Slovensko kršč. izobraževalno? društvo »Domovina« v Gradcu je sklenilo v nedeljo, 16. majnika na iz-rednem občnem zboru spremeniti svoja pravila, kakor mu to dovoljuje § 15 d) dosedanjih pravil, potrjenih od c. kr. namestništva za Štajersko z dne 10. novembra 1905. Z ogromno večino od-danih glasov — 76 nasproti 13, ozi-ro-ma, če se upošteva le delavce in obrt-nike 42 nasproti 7 — odobril je občni zbor od 7 izmed 9 odbornikov stavljen predlog, da se spremenijo društvo v Slovensko podporno in izobra-ževalno društvo »Domovina« v Grad-cu z vsemi tozadevnimi točkami, da se tako omogoči vstop vsakemu zaved-nemu Slovencu. S tem se je izpolnila želja vseh društvenikov, izvzemši mi-kroskopične manjšine teh, katerim je ljubezen do bližnjega in slovenski ži-velj ne le v Gradcu, ampak povsod deveta briga. — Druge ugledne slo-venke častnike prosimo za ponatis.

Požar v Gradcu. V petek ob polu 9. uri zvečer je začelo nakrat go-reti v podstrešnih prostorih hiše, v ka-teri je nastanjen graški bioskop. Ogenj je zapazila hišnica in neki sosed, stu-nujoč nasprotno od bioskopa. Ljud-stvo, ki je obiskalo predstavo in na-polnilo dvorano, se je k sreči, ker ognja še niso videli, razšlo popolnoma mirno. Kljub takojšnemu gašenju je šinil ogenj iz podstrešja in užgal streho, ki je popolnoma zgorela. O postanku krožijo razne govorice, izmed katerih je najbolj verjetna ta, da se je vnelo v palnici, v kateri so uslužbenke te-kom popoldneva kurile in pozabile za-dušiti ogenj v ognjišču.

Maščevanje je sladko. Pred kratkim smo poročali, da je neka služkinja zaprla zalezujočega zaljub-ljenca v kurnik, češ, da ga skrje pred gospodinjo, ki je bila napravljena na sprehod. Zaprtga pa je imela toliko časa, da se je gospodinja zopet povr-nila domov in si je moral sam po-magati iz kurnika s tem, da je začel razbijati. Od takrat pa ni več miru ponoči. Predvčerajšnjim, že pozno v noč so prišli v družbi zaljubljenca še štirje drugi fantje pod okno obože-vanke in jo začeli klicati, da bi jim odprla okno. Ker pa tega ni hotela storiti, so nameravali okno s silo od-preti. Med tem, ko so priredili mačjo godbo, se je prebudila hišna gospo-dinja. Le-ta jih je prosila, naj preneha neprijetna godba. Ker prošnja ni nič pomagala, jim je zagrozila, da ustrelji, ako se ne odstranijo. Na to so pa še bolj začeli tuliti in psovati gospodinjo, na kar je ta ustrelila s samokresom v zrak. Strel je pa ponočnjake tako pre-strahil, da so zbežali in prileteli na svojo nesrečo policiji v roke, katera jim bode plačala mačjo godbo z — urami.

Ogenj v skladišču. Danes ponoči je okoli pol 2. nastal ogenj v skladi-šču cunj in kosti gospe Viktorije Panholzerjeve v Predilni ulici. Nočni čuvaj Ivan Miklave je zavohal v bližini smrad in dim in nato opozoril policijskega stražnika. Le-ta je takoj obvestil telefonično iz kavarne »Ev-rope« policijsko centralo, obadva pa sta šla potem klicat na Miklošičevi cesti št. 36 stanujočo lastnico skla-dišča. Čuvaj na gradu je s dvema streloma naznanil ogenj. Ko je hotel izprožiti drugi strel, se mu je utrgala žica. Nato je hitro skočil k tretjemu topu in je pri oddaji strela zadobil na desni roki več poškodb. Požarna bramba je bila pod poveljstvom go-spoda Striceljna hitro na lieu mesta, a gašenje je bilo vsled velikega dima in smradu jako otežkočeno. Posre-čilo pa se je ogenj omejiti in obraniti sosednja poslopja. Kako je ogenj nastal, še ni znano. Lastnica skladišča ima precejšnjo škodo, ker ji je zgo-rela poleg do 4 vagonov blaga tudi cela nova hišna oprava, ki je bila v skladišču spravljena. Pri izpraznje-vanju skladišča pomagajo kaznjenci, ker ni dobili drugih delavcev. Prehod

skozi ulico je zastražen in prepove-dan. Pri tem bi bilo omenjati, da se g. stražniki drže taktno svoje prepo-vedi in ne odvrtaajo in brezobzirno pode enega pasanta, med tem ko gre-do drugi nemoteno skozi. — Ta cu-njarska obrt nahajala se je prej na Rimski cesti. Vsled vednih pritožb sosedov radi penetrantnega smradu premostila jo je posestnica pred več leti v Predilne ulice. Za odobritev take premostitve ozir. novega obrta-lišča morala bi se vršiti komisija, h kateri bi se imeli tudi sosedje radi eventualnih ugovorov povabiti. To se ni zgodilo. Najbrže ni posestnica tega cunjarskega obrta to obrtni oblasti naznanila. Prihajati so nam začele pritožbe. Zlasti nam je več-krat jadtakovo ranjki g. Grajzar, da ima njegov hotel, ki se nahaja na-nasproti tega smradišča, veliko ško-do. Parkrat smo grajali ta nedosta-tek, posebno še z ozirom na v bližini nahajajočo se jetnišnico c. kr. dežel-ne sodišča. Opozarjali smo tudi na nevarnost ognja itd.

S ceste. Ko je včeraj zjutraj neka mlekarica postavila svoj voziček tik hodnika na Karlovski cesti in šla v hišo, je tedaj pripeljal mimo z vpre-ženim vozom hlapec Josip Gervajs tako neprevidno, da je zadel v voziček in ga prebrnil. Pri tem se je mlekarici razlilo vse mleko. — Na Starem trgu je neki kolesar-dijak zadel v šolsko učenko Kristino Gorjanovo in jo podrl na tla. Pri padcu se je deklica poško-dovala na rokah in nogah.

Pes popadel je snoči na stopni-cah v neki hiši v Prešernovi ulici ne-kega raznašalca časopisov in ga na levi noži poškodoval. Raztrgal mu je tudi hlače. — Danes dopoldne je na Opekarski cesti zopet nek pes, ki je bil brez nagobčnika, popadel štiriletno Pavlino Cingerlejevo in jo na levi pod-lahtnici poškodoval.

Kopalnice v Kozeljci se odpro-jutri, v sredo, 26. t. m. Na razpolago so tudi solne in peščene kopeli.

Delavsko gibanje. V soboto se je odpravilo z južnega kolodvora v Ameriko 9 Slovencev, 25 Macedoncev in 40 Hrvatov; v Buks se je peljalo 25 Hrvatov, v Inomest 30, na Dunaj 25 Lahov. Iz Amerike se je pripeljalo 65 Slovencev in Hrvatov. V nedeljo se je odpravilo v Ameriko 25 Macedon-cnv, 42 Slovencev in Hrvatov.

Izgubljeno in najdeno. Služkinja Katarina Vartinecova je izgubila ročno torcico v kateri je bilo 13 K in nekaj drobiža. Delavka Rozalija Kovačeva je izgubila prost bankovec. Zasebnik Pa-vel Zeschko je izgubil briljant vreden 100 K. Nek gospod je izgubil vojaški zaslužni križec. Kleparski vajenec An-ton Knez je našel dve konjski odeji. Gospa Leopoldina Murko je našla bel solnčnik. Na južnem kolodvoru je bilo izgubljeno oziroma najdeno, rdeč robec, sprehajalna palica, lesena pipa, star dežnik, rjav ročni kovčeg in siva mo-ška pelicina. Gospa Cecilija Mahrova je našla pozlačeno brožo. Gospa Ana Mayerjeva je izgubila črno ročno tor-bico. Trgovčeva hči Ana Kusova je izgubila srebrno tulo uro in verižico vredno 66 K. Zasebnica Olga Petričeva je izgubila lorgnon. Vrtarski čuvaj Mihalj Anžur je našel žensko ročno torbico. Bančni uradnik Anton Tabulo je našel nov revolver. Gđe. Antonija Kruhmejeva je našla bankovec za 10 K. Uradnik g. Ivan Kuralt je našel zlat prstan.

Manjša vsota denarja je bila najdena včeraj popoldne na Dunajski cesti. Dobi se v Gradišču št. 7 v pi-sarni »Gostilničarske zadruge«.

Književnost.

— »Naša bodočnost«, list za šoli odraslo mladino ima v 5. številki, ki je izšla 15. maja sledečo vsebino: »Ob stoletnici Francozov na Sloven-skem.« »Orjaške praživali naše zemlje.« »Življenja utrinki.« »Tehnika, nje raz-voj in napredek od nekdaj do danes«, »Matere velikih ljudi« in »Razgled po domu in svetu«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Končni rezultat volitev v slovenskih trgih.

Celje, 25. maja. Včeraj javljeni rezultat volitev v slovenskih trgih je treba popraviti v toliko, da je bilo na Ljubnem oddanih 17 in ne 18 klerikalnih glasov, v Št. Jurju pa 18 in ne 17 naprednih glasov. V Sredi-šču se je izmed 135 volilcev udeležilo volitve 130, izmed teh jih je gla-sovalo 126 (ne 125) za dr. Kukovec in 4 (ne 5) za dr. Medveda. V Ver-žeju je dobil dr. Kukovec 37, dr. Medved pa 12 glasov. V Studencih pri Mariboru je dobil dr. Kukovec 48, dr. Medved pa 48 glasov. V ce-lem je bilo za dr. Kukovec torej od-danih 405 glasov, za dr. Medveda pa 229.

Axmannov predlog ni dobil sankcije.

Dunaj, 25. maja. Cesar ni podelil sankcije Axmannovemu predlogu, ki ga je v zadnjem zasedanju sprejel

nižjeavstrijski deželni zbor. Ta pred-log meri na to, da se proglasi nem-ščina kot izključni učni jezik na vseh šolah na Nižje Avstrijskem.

Ogrski ministrski predsednik konfe-rira.

Dunaj, 25. maja. Ogrski mini-strski predsednik dr. Wekerle je imel danes enournno konferenco z mini-strom zunanjih poslov baronom Aehrenthalom. Jutri sprejme dr. Wekerleja cesar v posebni avdijenci.

Prepovedan shod.

Dubrovnik, 25. maja. Združeni Hrvati in Srbi so nameravali pri-re-diti protestni shod proti zagrebske-mu »veleizdajniškemu« procesu. Okrajno glavarstvo je ta shod prepo-vedalo z ozirom »na javno varnost«. Klerikaleci so namreč razglasili, da bodo prišli na ta shod in da bodo govorili za »veleizdajniški« proces, vsled česar se je baje bilo bati nemi-rov.

Bosanski ubežniki v Črni gori.

Sarajevo, 25. maja. Iz Gacka v Heregovini je prišla semkaj depu-tacija, ki bo prosila vlado, da odpu-sti kazni onim Gačanom, ki so za časa konflikta s Srbijo utekli preko meje v Črno goro. Teh begunccev je več sto. V Črno goro so namreč utek-li vsi moški iz vasi, ki so sposobni nositi orožje.

Vseslovanska konferenca v Petro-gradu.

Petrograd, 25. maja. »Slavjan-skoje blagovoriteljnoje občestvo« je priredilo snoči v častniškem domu na Litejni slavnostni večer v spo-min slovanskih blagovoriteljev sv. Cirila in Metoda. Večera so se ude-ležili vsi tukaj bivajoči slovanski gostje in nebroj narodnega občinstva iz vseh slojev. Govorila sta: akade-mik Sobolevskij o proučevanju slo-venskega vprašanja na ruskih viš-jih šolah in prof. Kulakovskij o »po-menu shoda ruskih slovans. društev v Petrogradu«. Večer so zaključili s petjem slovanskih narodnih himn.

Petrograd, 25. maja. Včeraj so dospeli semkaj češki delegatje dr. Kramar, Klofač, starosta sokolske zveze dr. Schreiner, bančni ravnatelj dr. Preis, Paulin in Dürich, hrvatski delegat dr. Tresić - Pavičić, poljska delegata Dmowski in dr. Ridigier in bolgarska delegata S. Bobčev in dr. Ludskanov. Iz Srbije ni prišel dese-daj še nihče, iz Slovenije pride dan-es ljubljanski župan Ivan Hribar. Na kolodvoru so sprejeli goste razni dostojanstveniki, med njimi predse-dnik »Kluba občestujonih dejateljev« prof. Krasovskij in grof Vladimir Bobrinskij.

Petrograd, 25. maja. Slovanski delegati so bili tu slovesno sprejeti. Na kolodvoru je bilo zbranih na sto-tine ruskih akademikov, ki so ob prihodu slovanskih gostov zapeli himno »Hej Slovani«. Popoldne so bili delegati gostje »Slavjanskega blagovoriteljnega občestva«.

Petrograd, 25. maja. Včeraj po-poldne je priredil »Klub občestvo-jnih dejateljev« sijajen banket na čast slovanskim gostom. Izrečenih je bi-lo več plamtečih napiitnic. Zvečer so bili slovanski delegati gostje »Slav-janskega blagovoriteljnega obče-stva«. Pozdravil jih je društveni predsednik Naryškin. Poleg Soko-lovskega in Kulakovskega je govoril še prof. Budilovič o pomenu silne Rusije za slovanstvo.

Petrograd, 25. maja. Poslanec dr. Kramar je danes posetil avstro-ogrskega poslanika grofa Berchtol-da in ministrskega predsednika Sto-lypina.

Obljuba cesarja Viljema.

London, 25. maja. »Globe« jav-lja, da je cesar Viljem obljubil itali-janskemu kralju Viktorju Emanu-elu, da pride l. 1911. na čelu nem-ških zveznih knezov v Rim, da se udeleži jubileja ustanovitve italijan-skega kraljestva.

Ogromna tatvina.

Berolin, 25. maja. Iz Petrograda javljajo, da so prišli na sled tatini-ski družbi, ki je zadnje tri leta na železniški progi Moskva - Tiflis si-stematično kradla blago. Škode je 25 milijonov rubljev. Policija je are-tirala okrog 50 oseb, med temi tudi generala Topolova.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 25. maja 1909.

Termin.			
Pšenica za oktober 1909	za 50 kg	K 13 22	88
» za okt.	» za 50 kg	K 10 26	88
Koruzna za maj	» za 50 kg	K 7 90	
Koruzna za julij	» za 50 kg	K 8 —	
Oves za okt.	» za 50 kg	K 7 75	

Ekspetiv.
10 vin. višje.

Meteorološki poročila.

Vilna nad morjem 500 m. Srednji mraz 1000 m.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Stanje termometra v C	Vetrovi	Nebo
----------------	-----------------------	-----------------------	---------	------

24. 9. sv.	738.7	21.2	sr. izahod	lobljčno
25. 7. sv.	732.4	16.8	sl. izahod	del obl.
» 2. pop.	738.7	24.9	sl. sever	del jasno

Srednja včerajšnja temperatura 21.0, norm. 15.1. Padavina v 24 urah 0.6 mm.

